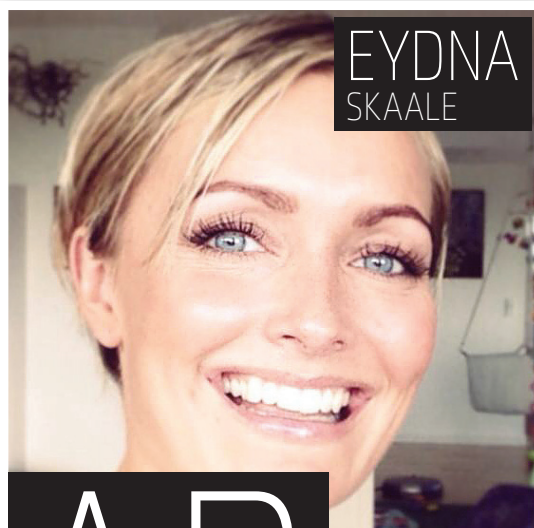


PÁLL ODDUR
RUBEKSENEYDNA
SKAALÉ

OYING AR

UM VAKURLEIKASKURÐVIÐGERÐIR

Hvat heldur tú um vakurleikaviðgerðir?

Mær dæmar væl, at man í dag hevur møguleikan at snøgga sína útsjónd. Hetta er nakað, sum menniskju altíð hava gjørt, kanska mest av átrúnaðarligum orsökum. Men í dag fyrigongur tað meira á einum egoistiskum støði, har pengar, makt og útsjónd tíanverri ofta eru ein fyrmynd í materialistiska resinum. Eisini eru tað tey, ið dragast við ein kropsligan trupulleika alt sítt lív, har viðgerðir kunnu rætta uppá "brekið". Tað er gott. Í mun til fyrr, hava vit í dag ein veruligan møguleika at vísa okkara sonnu narsissistisku síðu, bæði online og offline. So leingi ein vakurleikaviðgerð ikki ger skaða inn á onnur, so er tað ein vakur partur av tí natúrliga frælsinum. Vælfærðarsamfelagið hevur við sær, at flestu fólk liva eitt trygt og gott lív, har stúranin fyri framtíðini er óviðkomandi. Tað tykist mær tí heilt tragikomiskt, at meðan ein partur av heiminum gleðist yvir eitt heim, sum stendst av einum tilgjørdum tjaldi, frøist hin parturin um vakrar spegilmyndir, flottar bilar og lagurhøllir av vín og osti.

Kundi tú funnið uppá at fingið tær eina vakurleikaviðgerð?

Tað kundi væl hent seg, at eg einaferð velji at seta meg í vakra skurðstólin hjá plastikkækninum. Men í skrivandi stund eri eg 32 ára gamal og havi ongan tørv á at sannføra meg og onnur um, at eg riggi inn í menniskjaskaptu plastikkammurnar. Fyri meg snýr tað seg um at hava tað gott við mær sjálvum, og teimum man er nær. So leingi hendan kabalin gongur upp, so er tað óviðkomandi um mín útsjónd hóskar til mín, tín ella reklamumannin.

Er tað nøkur viðgerð, ið tú heldur er ov nógv av tí góða?

Tað eru uttan iva fleiri viðgerðir, ið kunnu fáa mítt smíl fram. Men tað mest ynkneliga og ómannliga, eg havi sæð, eru menn, sum fáa sær implantatir í búkin, fyri at fáa størri búkmusklar. Tað er bæði óerligt, ósportsligt og abstrakt.

Hvat heldur tú um vakurleikaviðgerðir?

Hetta er ein torførur spurningur. Eg haldi veruliga, at vakurleiki kemur innanífrá, og tað er ikki í útsjónina, vit eiga at leggja størsta dentin.

Samstundis livi eg mitt í eini sera útsjónsfokuseraðari verð, har lýsingar, miðlar og rákið sum heild alla tíðina bombardera meg við, hvussu eg skal siggja út. Eg viðgangi, at eg verði ávirk- að av tí, hóast eg veit betri.

Eg havi ongantíð sjálv gjørt nakað drastiskt, men eg skilji væl, at fólk lata seg tæla. Tað er eitt massívt trýst. Og eg hugs, at um tú byrjar at broyta, skera og sproyta – hvar skalt tú so steðga?

Kundi tú funnið uppá at fingið tær eina vakurleikaviðgerð?

Beint nú svari eg nei. Men eg veit, at man ongantíð skal siga ongantíð. Og eg haldi eisini, at tað er munur á at fáa eina »sjálvsálitsviðgerð« og so eina gemena vakurleikaviðgerð. Tað er munur á at fáa nýggj bróst eftir t.d. krabbamein – ella tí tað leingi hevur givið trupulleikar við sjálvsálitinum (ella rygginum) – ella um tú hinvegin "bara" ynskir bringuna aftur hagar hon var, tá tú vart 18, tí tað var penari.

Kroppurin er tað mest fantastiska,

vit nakrantíð koma at eiga, og eg haldi tað vera vakurt, at hann eisini sigur eina søgu um eitt vælívað lív fyllt av látri og gráti, sól og kulda, barnsburðum, bróstageving og arbeiði. Eg eri nú 33 ár – og eg ynski at viðurkenna tað, heldur enn at flýggja til ein annan yngri aldur. Men eg eri ikki frelstari enn so, at eg stundum suffi um rukkurnar, sum nú byrja at vísa seg, og at tað er verri at halda formin..

Er nøkur viðgerð, ið tú heldur er ov nógv av tí góða?

Veit ikki um nøkur einstøk viðgerð er ov nógv av tí góða. Men tað kann lætt gerast ov nógv av tí góða, tá tú ikki vilt viðurkenna, at tíðin gongur og kroppurin verður merktur av lívinum. Nógvar Hollywooddamur eru til dømis ov nógv av tí góða – eg hevði ynskt, at eg dugdi so væl at strúka, at eg fekk mínar kjólar bara helvtina so slætтар, sum teirra andlit eru.

Jú – ein viðgerð er, sum er for nógv: eg havi skilt, at man kann bleikja sær endan, og eg meini so við: tá man fær eina damu í kittli at smyrja klorin á anus, haldi eg, at man er farin í so langt. Tá treingir man til at siggja ein dokumentar úr Sýria, Ghaza ella Ukraine og hevja eyguni eitt ánílsi útum seg sjálva.

EVI
TAUSEN

Kundi tú funnið uppá at fingið tær eina vakurleikaviðgerð?

Sjálvandi hugsar man um tað viðhvørt, og serliga tá man í dag hevur so nógv fokus á útsjónina og tann perfekta kroppin. Men tað er ongantíð blivi til meira enn bert ein tanka, so eg kann ikki siga, at hetta er aktuelt fyri meg sum nú er.

Er nøkur viðgerð, ið tú heldur er ov nógv av tí góða?

Ja tað eru viðgerðir, sum eg haldi eru blivnar misnýttar.

Serliga tá viðgerðirnar ganga útyvir tann natúrliga vakurleikan, har tey persónligi trekkini doyggja í botox og plastiskurðviðgerðum. Eg haldi, at tað er sera óheppið, at summi eru bangin fyri at eldast og tískil blíva bundin av hesum viðgerðum. Hesi signal kunnu gera, at tey ungu í dag fáa eina skeiva mynd av hvat veruligur vakurleiki er.

Hvat heldur tú um vakurleikaviðgerðir?

Eg haldi, at tað er deiligt, at man hevur møguleikan at fáa sær vakurleikaviðgerð, um man veruliga hevur tørv á tí. Eg haldi, tað er fantastiskt, at fólk, sum hava trupulleikar við teirra útsjónd, um tað so er viðføtt, av sjúku ella vanlukku, kunnu fáa hjálp á hesum økjum.

Hvat heldur tú um vakurleikaviðgerðir?

Ja, tað er nú ikki nakað eg gangi og hugs um ofta. Men tað er sjálvandi sera útbreitt ímillum tey kendu í Hollywood! Eg haldi tó, tað er fint, at fólk, sum hava sálarligar trupulleikar við onkrum uttaná, gera okkurt við tað. Men sum heild haldi eg lítið um tað, og haldi í veruleikanum, at tað er eitt sindur langt úti, og eitt ræðuligt signal at senda ungum gentum og dreingjum.

Kundi tú funnið uppá at fingið tær eina vakurleikaviðgerð?

Nei, eg kundi ikki funnið uppá at fingið mær eina vakurleikaviðgerð. Eri nøgdur við meg sjálvan.

Er tað nøkur viðgerð, ið tú heldur er ov nógv av tí góða?

Eg haldi, at tað er ov nógv av tí góða, tá kvinnur fáa sær alt ov stór bróst, ala Linse Kessler. Annars haldi eg, at so sum alt er ov nógv av tí góða. Men fólk, sum veruliga hava trupulleikar av tí, ja, tað er helst í lagið. Men langt úti at man yvirhøvur er komin har til.

SÍMUN
SAMUELSEN